

at lide noget Tab ved denne Lov. Vedtages Loven med den foreslaaede Ændring, vil den jo rigtignok kun foreløbig være en Konverteringslov, men den vil være en Konverteringslov, der i enhver Henseende er gunstig for de Paagjældende, og dersom de almindelige Lønningslove, hvortil det nærværende Lovforslag bliver knyttet, udkomme i indværende Finantsaar, vil det kun være en meget ringe Del af de Menige og Underkorporaler, som nu ligge til Tjeneste, som ikke ville faae Lønningsforhøielsen efterbetalt. Med Hensyn til det Ændringsforslag, som er stillet af sex ærede Medlemmer af Thinget, vil jeg finde det rigtigst strax at udtale, at Krigsministeren, ligesaa lidt som jeg i den tilsvarende Lov, kan gaa ind paa det. — Dette er allerede erklæret i det andet Thing af Krigsministeren, og det maa fastholdes. Jeg vil endog saa tillade mig at gaa noget videre, for at Sagen kan staa fuldstændig klart. Efter at Folkethinget gjentagne Gange har forkastet den Lidsbegrænsning, som var foreslaet af Krigsministeren, og paa Grund af andre Omstændigheder, som ere fremkomne, og som ere berørte i det andet Thing under en anden Sags Behandling, har Regjeringen faaet Anledning til at tro, at der maaske kunde være nogen Vanskelighed for, at de almindelige Lønningslove kunne udkomme. Under disse Omstændigheder har Regjeringen anset det for saa meget mere nødvendigt nøie at knytte denne Lov til de mere almindelige Lønningslove, og Regjeringen vil derfor nu ikke engang kunne gaa ind paa dette Lovforslag, selv med den Lidsbegrænsning, hvormed det oprindeligt var foreslaet, medmindre der bliver vedtaget et Ændringsforslag omtrent som det nu af Krigsministeren indbragte, isølge hvilket den virkelige Udbetaling af de forøgede Lønninger først finder Sted, naar de almindelige Lønningslove træde i Kraft.

Formanden: Omfter den ærede 8de Landssthingsmand for 2den Kreds Ordet? Jeg antager, at det ærede Medlem er Ordfører for de Medlemmer, der have stillet Forslaget under Nr. 2.

Saale: Det er jeg egentlig ikke, men da jeg har faaet Ordet, skal jeg benytte det. Med Hensyn til det Ændringsforslag, som er stillet af den høitærede Krigsminister, tillader jeg mig at gjøre opmærksom paa, at det egentlig er i fuldstændig Modstrid med det Lovforslag, som den høitærede Krigsminister har indbragt, og i Modstrid med de Motiver, som ledsagede det. Det Lovforslag, som vi nu forhandle, er et Forslag, som i Begyndelsen af denne Maaned blev indbragt af den høitagtede Krigsminister, og i Motiverne dertil erkjendtes det, at Priserne paa Livsforbrødenhederne ere stegne betydelig i de senere Aar, og at dette har medført, at de fastsatte Lønninger og Godtgjælfser til Hærens Underkorpor-

aler og Menige samt Eigestillede maa anses for utilstrækkelig. Da det mere omfattende Forslag maa antages ikke at ville komme til at træde i Kraft før til 1ste April 1875, har man ment, at disse Klassers Lønning allerede forinden, og da navnlig fra Marts Begyndelse, burde forbedres, og derfor har Ministeren indbragt dette Forslag. Den høitagtede Krigsminister har altsaa erkjendt, at de Lønninger, som nu gives Underkorporaler og Menige, ere utilstrækkelige. Man skulde da ogsaa have troet, at det vedblivende maatte ligge den høitagtede Krigsminister paa Hjerte at søge for, at disse Forhold blive ændrede. Det synes jo ogsaa at være Tilfældet efter Lovforslaget; men naar man nu ser paa Ændringsforslaget, siger det, at denne Hjælp ikke skal ydes, førend en anden Lov bliver vedtagen. Altsaa, uagtet den høitagtede Krigsminister erkjender, at Underkorporaler og Menige ere for slet lønede til for Lønningerne at kunne skaffe sig de nødvendige Livsforbrødenheder, skulle de dog vente, indtil der bliver vedtaget en anden Lov, og efter hvad den ærede Marineminister nu har ansført, mente han jo, at der kan være daarlige Udgifter til, at denne anden Lov bliver vedtagen, at det kan trække meget i Langdrag. Naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at dette Ændringsforslag langtfra stemmer med den Tanke, som er ytret i Motiverne til Ministerens Forslag, thi hvad bliver Følgen, naar det virkelig bliver Tilfældet, at den almindelige Lønningslov ikke bliver vedtagen i denne Samling. Da bliver for det Første alle de, som nu ere inde, hjempermitterede; det Mandskab, som den ærede Minister selv erkjender faar saa Lidt i Lønning, at det ikke har Tilstrækkeligt til sine første Livsforbrødenheder, faar Intet, idet det vil blive hjempermitteret, inden Lønningslovene blive vedtagne. Det Samme vil blive Tilfældet med den største Del af det Mandskab, der indkaldes i Sommer; thi det vil ogsaa blive hjempermitteret forinden Rigsdagsamlingen næste Aar. Altsaa vil dette Ændringsforslag have til Følge, at den Hensigt, som den ærede Krigsminister har havt, nemlig at forbedre de Meniges Lønninger, for at de derved kunne tilfredsstille de første Livsforbrødenheder — jeg taler her ganske efter, hvad der er sagt i Motiverne; det er den ærede Krigsminister selv, som har sagt, at en Forhøielse er nødvendig — aldeles ikke opfyldes. Derfor kan jeg ikke Andet end meget anbefale det ærede Thing ikke at stemme for dette Forslag af den ærede Krigsminister. Det Ændringsforslag, som jeg i Forbindelse med fem andre Landssthingsmænd har stillet, gaar ud paa at sætte Lidsfristen til 31te Marts 1876. Det maa dog, forekommer det mig, være fuldkommen i Overensstemmelse med Lovforslaget, som det er forelagt. Naar den ærede Minister har Lov om, at Lønningsloven kan blive endelig vedtagen inden den 1ste April, og naar det, som det er